

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- állapítsa meg, hogy Írország – mivel a cigarettákra legalacsonyabb és legmagasabb kiskereskedelmi árakat írt elő – nem teljesítette a dohánygyártmányok fogyasztását érintő, a forgalmi adón kívüli egyéb adókról szóló, 1995. november 27-i 95/59/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- állapítsa meg, hogy Írország – mivel elmulasztotta az alkalmazandó ír jogszabályokra vonatkozó, ahhoz szükséges információk megküldését, hogy a Bizottság teljesíthesse a 95/59 irányelvnek való megfelelés figyelemmel kísérésére vonatkozó feladatát – nem teljesítette az EK 10. cikkből eredő kötelezettségeit;
- Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A dohánygyártmányokra (a reklámozás ellenőrzése, szponzorálás és eladásösztönzés) vonatkozó (2. sz.) 1986. évi rendeletek, valamint az e rendeletek végrehajtása keretében a dohánytermelőkkel és importőrökkel kötött megállapodások értelmében Írország a cigarettákra vonatkozóan olyan legalacsonyabb árat írt elő, amely a kérdéses kategóriába tartozó cigaretták súlyozott átlagáránál legfeljebb 3 %-kal alacsonyabb. Ezenkívül, mivel a gyártók és az importőrök nem állapíthatnak meg e súlyozott átlagárat több mint 3 %-kal meghaladó árakat, Írország a cigarettákra legmagasabb árat is előír. Az ilyen rendszer ellentétes a 95/59 irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével, amely szerint a dohánytermelők „szabadon határozhatják meg a legmagasabb kiskereskedelmi árat minden termék esetében”.

Az EK 10. cikk szerint a tagállamok kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, különösen azáltal, hogy teljesítik a kötelezettségzegési eljárásban megküldött információnyújtási kérelmeket. A Bizottság előadja, hogy Írország – mivel az alkalmazandó ír jogszabályokra vonatkozóan a Bizottság többszöri kérelme ellenére semmilyen információval nem szolgált – nem teljesítette az EK 10. cikkből eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 291., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 283. o.

2008. május 21-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-222/08. sz. ügy)

(2008/C 209/35)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. van Vliet és A. Nijenhuis)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek költségszámítására és finanszírozására vonatkozó rendelkezések átültetésekor nem teljesítette a 2002/22/EK irányelv 12. cikkének (1) bekezdéséből, 13. cikkének (1) bekezdéséből és IV. mellékletének A. részéből eredő kötelezettségeit;
- a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2002/22 irányelv szabályozza többek között azokat az eseteket, amelyekben a végfelhasználó igényeit nem tudja megfelelően kielégíteni a piac, rendelkezéseket tartalmaz továbbá az egyetemes szolgáltatás rendelkezésre állására vonatkozóan. Az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy amennyiben a nemzeti szabályozó hatóságok úgy ítélik meg, hogy az egyetemes szolgáltatás teljesítése az egyetemes szolgáltatások nyújtására kijelölt vállalkozásokra indokolatlan terhet róhat, a szolgáltatásnyújtás nettó költségeit a 12. cikkben meghatározott módon kell kiszámítani. A IV. melléklet A. része a nettó költségek kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. A 13. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok, amennyiben a nettó költség 12. cikkben említett számítása alapján a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy valamely vállalkozásra tisztességtelen teher hárul, a kijelölt vállalkozás kérelmére kártalanítási eljárás megindításáról határozhatnak.

A Bizottság álláspontja szerint Belgium nem ültette át helyesen az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és IV. melléklete A. részének rendelkezéseit. A belga szabályozás ugyanis nem vizsgálja, hogy az egyetemes szolgáltatás nyújtására alkalmazott szociális díjszabás tisztességtelen terhet hárít-e a hivatkozott vállalkozásra. A belga szabályozás így nem felelt meg a nettó költségek kiszámítása tekintetében támasztott követelményeknek, amint azokat többek között az irányelv IV. melléklete A. részének utolsó része meghatározza.

A Verwaltungsgericht Oldenburg (Németország) által 2008. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Stadt Papenburg kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-226/08. sz. ügy)

(2008/C 209/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Oldenburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Stadt Papenburg

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

2008. május 29-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-232/08. sz. ügy)

(2008/C 209/37)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Lehetőséget biztosít-e a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése egy tagállamnak arra, hogy a Bizottság által a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékéről összeállított tervvel kapcsolatos egyetértésének megadását egy vagy több természeti terület vonatkozásában természetvédelmi szakmai okoktól eltérő okok alapján tagadja meg?
2. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén: Ezen okok közé tartoznak-e az önkormányzatok és önkormányzati társulások érdekei is, különösen ezeknek a saját területük további fejlesztését érintő tervei, tervezéssel összefüggő szándékai és más érdekei?
3. Az 1. és a 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén: A 92/43/EGK irányelv harmadik preambulumbekkezdése vagy 2. cikkének (3) bekezdése, illetve a közösségi jog más rendelkezése még azt is megkívánja-e, hogy az efféle okokat a tagállamok és a Bizottság az egyetértés megadása és a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékének összeállítása során figyelembe vegye?
4. A 3. kérdésre adott igenlő válasz esetén: A jegyzék véglegesítését követően – közösségi jogi szempontból – hivatkozhat-e egy bizonyos természeti területnek a jegyzékbe történő felvétele által érintett önkormányzat bírósági eljárás keretében arra, hogy a jegyzék a közösségi jogot sérti, mivel az önkormányzat érdekeit nem vagy nem megfelelő mértékben vették figyelembe?
5. A folyók tölcéértorkolatainak hajózható medervonalában zajló, a nemzeti jog alapján már a 92/43/EGK irányelv átültetésére biztosított határidő lejártá előtt jogerősen engedélyezett folytatódó karbantartási munkálatokat a terület közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékébe történő felvételét követő folytatásuk esetén alá kell-e vetni az irányelv 6. cikkének (3), illetve (4) bekezdése szerinti hatásvizsgálatnak?

⁽¹⁾ HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. van Rijn és K. Banks)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel a 850/98/EK rendelet ⁽¹⁾ 29. cikkének (2) bekezdése által megengedettnél nagyobb motorteljesítményű halászhajókat engedélyezett – nem teljesítette a 2371/2002/EK rendelet ⁽²⁾ 23. cikkéből, és a 2847/93/EGK rendelet ⁽³⁾ 2. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság arra hivatkozik, hogy a holland kormány nem tesz eleget átültetési kötelezettségének, mivel tudatosan megengedi a maximális motorteljesítményre vonatkozó előírás megsértését azon hajók esetében, amelyekkel a sima lepényhal előfordulási területén halászni lehet.

Egyrészt, a holland kormány tájékoztatása szerint azok a holland „eurokutterek”, amelyek a [Nijpels bizottság] belső megállapodását betartották, csak 2009. május 1-jétől kötelesek a maximum 300 lóerős motorteljesítménynek megfelelni. Másrészt ezen információkból kiderül, hogy az érintett rendelkezés betartásának ellenőrzése során rendszeresen 12,5 %-os eltérést engednek, és ennek következtében a maximális motorteljesítménynek e határon belüli mértékben való túllépése nem von maga után szankciót.

⁽¹⁾ A halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megővéséről szóló, 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet (HL L 125., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 3. kötet, 217. o.).

⁽²⁾ A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

⁽³⁾ A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 261., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 70. o.).